

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - ۱۵ اپریل ۲۰۱۴

پُرسشِ بی پاسخ

میروم و مردمکهای رنج آلود چشمانم را از معبر انتظار برمچینم، گمان مکن فراموشت میکنم. گمان مکن آتش سوزده قلبم را آب سرد بی اعتنائی میریزم. میروم و از تو فقط روان مرموزت را میستانم تا پرسشهای بی پاسخ دلم را حاصل کنم و تو دریایی که جسمت در سلولهای بی مهرش خواهد پوسید، ولی گنجینه روانت را پاسداری ست که روزگاری مبتلای زخم جفای تو بود و باز هم درد و عذاب فراق را جاودانه میپذیرد.

پیمان

با دلتنگیهایم پیمان همبستگی بسته ای مگر، که همراه با یادهای تو، به قلبم بر میگرددند؟

قبرستان سکوت

راه برگشتم از سوی تو به بن بستی میرسد، که لوح قبرستان سکوت همنجا ست.

(ناهید "غزل" غنی زاده)